

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] som straks kan føres ud i Livet. Den Omstændighed, at Afgørelsen skal være hurtig, kan i og for sig kun begrunde, at man, hvis man føler sig forurettet af Afgørelsen, der straks skal føres ud i Livet, maa kunne klage over den, og at det saa paa en eller anden Maade maa undersøges, om der er noget berettiget i Klagen, idet den derefter føres videre til Ministeren.

Det er naturligvis rigtigt, at Handelsministeren ogsaa efter den gamle Fragnævnslov har en vis Myndighed, men det er paa dette Omraade særdeles formaalstjenligt for en Minister at have et Ankenævn, der, om jeg saa maa sige, kan sigte Sagerne, afgive en Indstilling og give Udtryk for, om der har været noget berettiget i Klagen eller ej.

Jeg haaber at kunne berolige det ærede Medlem Hr. Hartel med, at de daarlige Virkninger, han mener, at Ændringsforslaget vil kunne have, ikke kan indtræffe. Der vil kun være den Sikkerhed for de Medborgere, der her er Tale om, som det er naturligt at have i Loven.

Til de ærede Medlemmer fra Udvalget, som har taget Ordet, vil jeg gerne sige, at jeg ogsaa mener, at Mindretallets Anskuelse, hvad enten det drejer sig om Fragnævnet eller om Ankenævnet, maa komme til Ministerens Kundskab, saaledes at han paa Grundlag af Flertals- og Mindretalsindstillingen kan træffe Afgørelse i Sagen.

Jeg er helt enig med det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen om, at Tiderne for Skibsfarten i Dag er meget anderledes end paa det Tidspunkt, da man gennemførte Fragnævnsloven af 2. September, og jeg hører ogsaa til dem, der mener, at Regering og Rigsdag paa et givet Tidspunkt maa træffe Foranstaltninger, saaledes at de betydelige Vanskeligheder, der er for dette Erhverv, kan blive mildnet og afhjulpet bedst muligt.

Fra flere Sider har man rejst Spørgsmaalet om Mæglerens Stilling, og jeg vil gerne sige, at det i Øjeblikket er til Behandling i Ministeriet. Jeg mener ikke, at det vilde være formaalstjenligt, om jeg nu udtalte mig om disse Forhold og om det Resultat, man vil prøve at naa til.

Jeg tror, at jeg med disse Bemærkninger har givet Svar paa de Spørgsmaal, der er rettet til mig, og kan kun takke Udvalget for den Behandling, det har givet Sagen.

Hartel: Det er ikke for at forlænge en formel Diskussion om denne Sag, at jeg tager Ordet igen, men som det fremgaar

af de Betragtninger, jeg har gjort gældende, mente jeg, at der var Adgang til Klage gennem to Instanser, nemlig Domstolene og Ministeren. Ifølge det Ændringsforslag, som foreligger her, er der indskudt et tredje Led: Ankenævnet, som skal være en Slags Mellemlid mellem Fragnævnet og Ministeren. Jeg ser ikke rettere, end at den højtærede Minister maatte kunne sikre sig sagkyndig Bistand til Gennemprøvelse af eventuelle Klager uden Nedsættelse af et Navn som det, der her er Tale om, der efter min Opfattelse kan komme til at virke som et Omsvøbsdepartement.

Da nu hele dette Spørgsmaal har været fremme til Debat, vilde det interessere mig — jeg ved ikke, om det er muligt at svare derpaa, men det forekommer mig, at det vilde have en vis Interesse i Forbindelse med Forhandlingen —, om der kan fremsættes en Udtalelse om, hvorledes Fragnævnets og Skibsfartens Stilling har været til dette Forslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at et saadant Ankenævn vil blive et Omsvøbsdepartement — tværtimod. I det Øjeblik der indkom Klager paa et saa specielt Omraade som dette, vilde man i Handelsministeriet meget ofte være nødt til at spørge sagkyndige, ogsaa uden for Ministeriet, og det vil derfor snarere være fremmede for Sagerne end hemmende, at man faar et saadant Navn. Jeg har heller ikke Indtryk af, at der paa nogen Maade er blevet klaget over den Virksomhed, som er udøvet af det Ankenævn, vi gennem Aar har haft i Tilknytning til Vareforsyningsloven eller den gamle Valutalov.

Det ærede Medlem Hr. Hartel spurgte derefter, hvorledes Fragnævnet og Skibsfarten ser paa Ændringsforslaget. Jeg vil gerne hertil sige, at dette Spørgsmaal spalter sig jo i to. Regeringen har fremsat et Lovforslag, som ogsaa har været drøftet med Fragnævnet, i hvert Fald med dets Formand, der har været indstillet paa, at man klarere maatte præcisere det Spørgsmaal, som da forelaa. Jeg ved ikke, om det er Skik og Brug, at et Folketingsudvalg henvender sig til en Nævns-Institution eller andre og beder om Tilladelse til at stille et Ændringsforslag. Det har jeg aldrig oplevet, og noget saadant antager jeg heller ikke, man har gjort i dette Tilfælde. At en Institution ikke synes, den behøver noget Ankenævn, og mener, at der ikke er nogen som helst Grund til at anke over dens Be-